

Midnattsropet

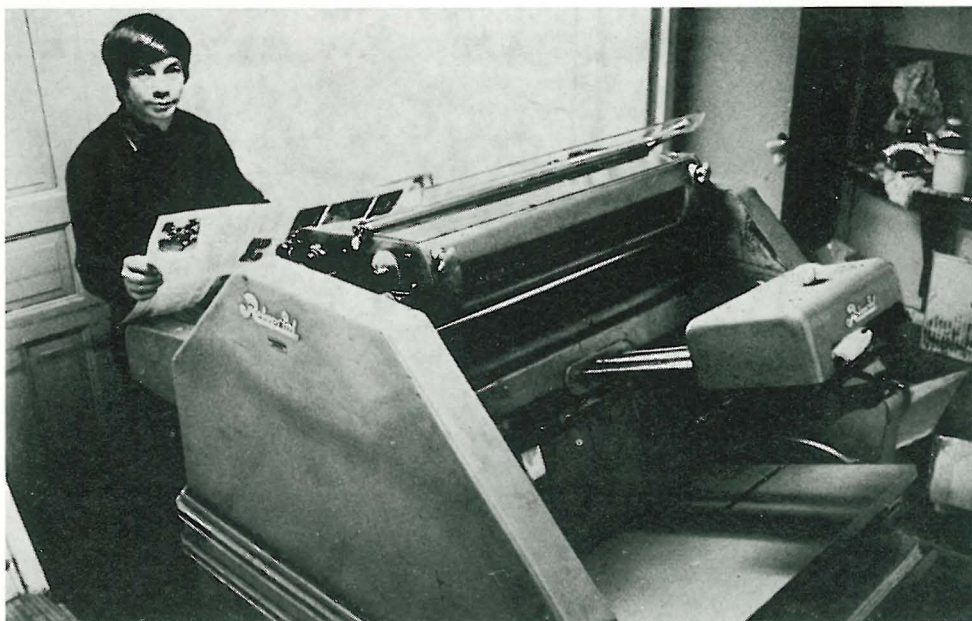
Nr 5-1972 -årg. 13-pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

TA EMOT EVANGELIUM OM JESUS

LITTERATUR- MISSIONEN

EINAR JILLHER vid nyförvärvet ROTAPRINT

Litteraturdagar 10-12 mars

Det är verkligen med stora förhoppningar Midnattsropet och Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till samtalsdagar kring litteraturmissionen. Dels samlas vi för att genom bön och samtal söka effektivisera och utvidga arbetet, att evangelisera med litteratur, men också för att vi vill tillmötesgå det nyvaknade intresset för litteraturspridning. Och vad är då naturligare än att vi inbjuder er som har färsk erfarenheter från fältet och säkert många friska synpunkter och idéer.

Välkomna alltså; prenumeranter, kommissionärer och andra intresserade, den 10 mars till tre högintressanta dagar på Johannelund.

Så har vi ett stort tacksägelseämne att meddela: Tryckpressen som vi bland annat gjorde ett upprop för i Malmköping och sedan i somras förhandlat om, har levererats och står nu uppmonterad på Surbrunnsgatan 60. Den är av offsettyp och alltså av den allra senaste tryckmetoden och tar ark upp till A2-format ($4 \times A4$) och ger oss helt nya produktionsmöjligheter. Om hur vi bäst skall ta vara på dessa möjligheter är det vi skall samtala. Vad vi behöver just nu är ett sammansvetsat och kallesemedvetet arbetslag från produktion till distribution som tar sig an den långa rad av evangeliska alster som står på programmet.

Kost och logi: 15 kr per dag.

DU MÅSTE

FÖDAS PÅ NYTT . . . Detta märkliga påståande riktades till en av judarnas lärare. Han hette Nikodemus och var en from man, väl hemmastadd i Skriften. Teorierna kunde han, han hade läst om Messias att han skulle komma och frälsa sitt folk, men när han ställdes inför honom blev han rådvill och undrande.

När det hade blivit lugnt och stilla och natten börjat, sökte han upp Jesus och fick av honom ett märkligt budskap: *Du måste födas på nytt!* (Joh. 3).

Lika litet som Nikodemus förstod av denna sanning lika litet tycks man förstå nu. Undervisningen och predikan framställs många gånger på ett sådant sätt att människor får en uppfattning om att det gäller att omfatta en lära, att teoretiskt och intellektuellt ta del av en sak. Men det gäller något mycket, mycket mera! Du måste helt enkelt bli född in i Guds rike. Inte kan vi förklara födelsen och inte heller kan vi göra något för att födas — eller låta bli . . . Lika är det i den andliga världen. Guds Ord bär frukt, gör att människor blir födda till ett nytt liv med ett annat medborgarskap än denna jordens. Liv kan aldrig tillverkas och aldrig kan du med dina ansträngningar göra något för att födas in i Guds rike. Inte annat än att ta emot Guds ord och låta det bli till frälsning.

BLI DÖPT I VATTEN för att markera gränsen till det nya livet, begrava det gamla och uppstå till ett nytt liv i gemenskap med Jesus. Att komma in på ett nytt område där Jesus är Herre. Dopet hör ihop med frälsningen och du kan inte leva ett liv som en kristen om du inte begraver det gamla livet och låter döpa dig som bibeln säger. Det är inte något som man kan göra eller låta bli. *Den som tror och bliver döpt, han skall bli frälst . . .* (Mark. 16:16) En död människa måste begravas. Helt självklart. Och lika självklart är det när man dött från sitt gamla liv, att man måste begrava det för att börja leva ett nytt liv. För att få hjälp och kraft att kunna leva för Jesus får vi

TA EMOT DEN HELIGE ANDE som gåva för att kunna följa Jesus. Det ger lust att tala om för andra att man är frälst, glädje att vittna om att man inte lever bara för den här tiden utan för evigheten. Man får en vilja att följa Jesus och leva för honom. Den helige Ande öppnar bibelns ord och hjälper oss att förstå vad som står där. Vi förstår att tiden är kort och att JESUS SNART KOMMER IGEN!

HA GEMENSKAP I GUDS FÖRSAMLING när du fått dina synder förlåtna och vill leva för Jesus. Det är viktigt att komma in i ett andligt hem. Ett nyfött barn kan aldrig klara sig på egen hand och har du blivit född på nytt måste du komma in i en församling där du kan bli omhändertagen och fostrad av andliga föräldrar och hjälpt för att komma vidare på vägen. Få del av Guds ords predikan som kan hjälpa dig att växa upp och själv sedan kunna ta hand om andra.

Ulla Näsholm

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35.

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm

Ett ord på vägen . . .
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1972

Arne Imsen:

INDIVIDENS FRÄLSNING — SAMHÄLLETS RÄDDNING

Världen är uppdelad i två emot varandra stridande makblock, ideologiska system, som kämpar om världsherraväldet. Man kan på goda grunder föredra det ena systemet framför det andra, men de är alla till sitt väsen antikristliga och kommer aldrig att bli något annat. Utvecklingen pekar mot ett tilltagande förakt för korsets blodseangelium. Både hos de som har gjort religionen till sin bundsförvant och de som i sin mest radikala form ser religionen såsom sin farligaste moståndare. "Religionen är opium för folket."

Ut ur dessa idéströmningar har demokratier och diktaturer tagit form och utvecklats. De yttre betingelserna för kristen tro och mission varierar mycket, beroende på vilket system, som fått eller tagit makten i de olika nationerna. I andligt avseende existerar icke maktkonstellationerna öst — väst, men fastmer Guds församling — världen.

Guds församling kommer aldrig att inleda några fredsunderhandlingar med världen, utan genom sin tro övervinna den, i den helige Andes kraft. Det råder ganska stora gradskillnader mellan det ondas olika uppenbarelseformer i världen, men dess yttersta konsekvens är alltid densamma.

Trots alla attityd- och frontförändringar pågår denna totala strid, med allt större intensitet, över hela världen. Gudlösheten marscherar upp med en aldrig tidigare skådad fräckhet. Vetenskap, filosofi, religion, konst och politik har undanröjt hindren för de upplösande krafternas snabbt växande inflytande. Gränserna flyttas oupphörligt, ty ondskan stegras och låter sig icke tämjas av moraliska invändningar eller ideologiska betänkligheter. Den stora slutuppgörelsen nalkas med hast, men församlingen har ingen orsak att gripas av panik.

Församlingens inre liv regleras av de Andens lagar som finns i Guds ord. Den kan icke göra anspråk på att samhället skall acceptera typiskt kristna värderingar eller moraliska mönster för medborgarna. Samhället måste då också finna sig i att församlingen tillbakavisar den nya tidens krav på anpassning och solidaritet då detta kränker samvetet eller leder till brott mot evangeliska trossatser. Detta måste varje kristen göra klart för sig om icke församlingen skall bli ett offer för sekulariseringsprocessen i dagens samhälle.

Församlingen måste återvända till sina ursprungliga ideal och inta den maktställning, som är henne lovad i Guds eget ord. Samhället väljer åter och åter Barabas, men församlingen måste ständigt förnyas i sitt trohetsförhållande till Jesus Kristus. Ord och gärning måste bära ett frimodigt vittnesbörd om vår Herre och vårt rätta fädernesland. — Detta är en kardinalpunkt som det icke går att glida lättvindligt förbi.

Det är icke de kollektiva demonstrationerna, som betyder mest i kampen mot alla fördärvbringande influenser från den raffinerade ondskans alla intelligenta anfall. Även här väger individens övertygelse, fasthet och mod, i den vardagliga sammandrabbningen med det vi kallar tidsandan, absolut tyngst. Den enskildes frimodiga vittnesbörd i ord och gärning är ett verkande salt som hejdar förruttnelsen i arbets-, skol- och familjeliv. "I ären jordens salt".

Där Jesu Ande är verksam uppbygges tron, förnyas kärleken och levandegöres hoppet. Det skall icke finnas något rum för brutalitet, våld, sadism, hat, feghet, bitterhet, list, lögn och falskhet hos de människor bland vilka renhetens, sanningens, fridens, nådens, kärlekens, bönnens och trons Ande verkar. Då Guds ord manifesteras i den troendes liv besegras negativa krafter och befästs den nya naturen. Individens frälsning, pånyttfödelse och helgelse är samhällets enda hopp och räddning. Därför bör den kristna församlingen omgjorda sig och koncentrera sina insatser till det program missionsbefallningen ger. Världsordningen kan absolut inte räddas. Den går med eller utan vår inomvärldsliga reformiver mot sin upplösning och sitt sammanbrott, men individerna kan frälsas. Se där församlingens kallelse och uppgift.

UPPLYSNINGENS VÄG

Av
ULLA
LUNDGREN

Ulla Lundgren

● Igenom hela vår Bibel talas om Gud som ljuset.

"Gud är ljus och intet mörker finnes i honom" (Joh. 1:5). I Jes. 9:2 står det: *"Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus, ja, över dem som bo i dödsskuggans land skall ett ljus skina klart"*. I detta kapitel talas om den kommande fridsfursten, Jesus. Han skulle komma med ljuset. Jesus själv säger i Joh. 8:12:

"Jag är världens ljus, den som följer mig, han skall förvisso inte vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus". Många fler citat som exemplifierar detta, kan tas från Bibeln. Vad är då detta ljus? Ska vi fatta det bokstavligt eller bildligt? Om meningen är bildlig, vad symboliserar då detta ljus?

Människor i mörker

Jag har i höst haft förmånen att studera ämnet filosofi. I avsnitten om kunskapsteori och verklighets-

uppfattning tas många intressanta spörsmål upp, sådana frågor som berör själv grunden för vår existens. Kan vi veta något om en yttre värld? Kan vi lita på våra sinnesintryck? Ja, går man riktigt långt kan man, som skeptikerna, ifrågasätta allt utom sin egen existens. Stämmer då inte det som står i Jes. 9 precis in på den situation som mänskligheten befinner sig i. "Det folk som vandrar i mörkret..." Förvisso vandrar människor i mörker. Vad är sanning? Vad är meningen med mitt liv? Kan någon, eller något, förklara allt detta okända, allt det jag inte kan förstå, för mig? På ett annat ställe i Bibeln, står det: "De vandra utan Gud och utan hopp i världen". Ja, allt kan te sig hopplöst för en människa, som ej kan finna kunskapen om och meningen med livet.

Men Gud är väl förtrogen med den situation som människor befinner sig i, han förstär allt detta, fast han ger också svaret. Gud vill vägleda människan rätt, ty han älskar henne. Den välkända versen i Joh. 3:16 lyder: *"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, på det att var och en som tror på honom icke skall förgås, utan hava evigt liv"*. Guds förståelse för vår situation framträder bl. a. i Joh. 12:35, där står: *"Den som vandrar i mörkret han vet ju inte vart han går"*. I den 119:e psalmen får vi svaret. *"Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig"*. Bibeln, Guds ord som tog mänsklig gestalt i Jesus Kristus, vilket står omtalat i Joh. 1, *"Ordet vart kött och tog sin bönin bland oss"*, är detta ljus. Ljuset är Gud. Gud själv är ljuset, han själv är svaret på våra frågor.

Guds kunskaps ljus som skingrar mörkrets ovisshet.

Ta emot ljuset

Nu återstår frågan: vill Du ta emot ljuset i ditt liv? Vill Du låta det skingra allt mörker i din själ? Är detta då fast och säkert, håller det att lita på? Är detta sant?, kanske Du invänder. Jag förstår din tvekan, kanske känner Du det som existentialisten Sören Kierkegaard uttryckte sig när han ville beskriva hur det kan kännas när ett viktigt val ska göras. "Det är ett ständigt språng ut på 70 000 famnars djup med ständig ångest att man förspiller sitt liv och väljer fel väg". Jag vill säga till dig som känner det så: Du vågar ta detta steg, Du faller inte 70 000 famnar, eller ca 129 500 meter, det håller! "Guds ord som en klippa i väl och ve, står fast om än bergen ger vika", står det i en sångvers.

Vi som är frälsta har funnit att detta är sant. Du måste ta steget i tro, för "utan tro är det omöjligt att tackas Gud". (Hebr. 11) Jag kan inte tro, kanske Du invänder. Mitt förstånd kan inte acceptera detta. Men vad vet då vi människor? Hur många av livets djupaste och viktigaste frågor kan vetenskapen besvara? Vi människor, medlemmar av ett universum utan synbart slut, måste böja vårt många gånger stolta huvud och erkänna att vår kunskap är bristfällig och begränsad. Vi måste erkänna vår egen litenhet, eller som Jesus uttrycker det i Luk. 18:17, *"den som icke tager emot Guds rike såsom ett barn, han kommer aldrig dit in"*.

Till slut vill jag säga: våga ta steget, gör det i tro, då ska det blir ljus också för dig.

ER GÄLLER LÖFTET

När den helige Ande kommer över Eder skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem, Samarien och sedan intill jordens ändar."

Vad är det för kraft som Guds församling — Kristi brud är i så trängande behov utav? Det är den Helige Andes kraft, som Jesus själv bätt Fadern sända sina hjälplösa barn som vandrar härnere i jämmerdalen.

Jesus visste att lärjungarna inte skulle komma igenom de prövningar och lidanden som väntade dem utan att ha upplevt denna kraft i sina liv. Han förutsåg allt som skulle möta dem då han själv gått bort ifrån dem för att återförenas med sin Fader. Han kände till andevärldens furstar och väldigheter — ja, alla makter som härskar i mörkret och han visste att dessa inte skulle lämna de kämpande lärjungarna i fred, utan angripa dem med allt större kraft när han lämnat dem.

Jesus ömmar för sina utvalda. Han tänkte inte bara på dessa som hade följt honom utan på alla sina barn genom tiderna. Han visste om Hjälparen — den Helige Ande. Han bad Fadern sända honom till jorden.

BEHÖVER ALLA DENNA KRAFT?

Jesus som ser allt och vet allt. Han som själv levt i denna värld och prövat på att vara människa, vet att människan är stoft och intet förmår i sig själv. Behövde lärjungarna denna kraft, så behöver väl vi, sena tiders barn den ännu mycket mer, ty kampen har ju inte avtagit utan tvärtom intensifierats och den sista striden, som

jag är övertygad att vi är inne i just nu, kommer att bli en kamp på liv och död. Och den som inte är rustad med Guds ord och den Helige Andes kraft kommer att duka under.

Det är ju heller inte bara frågan om att vinna personliga segrar, m. a. o. rädda sin egen själ. Vi skall ju också vara hans vittnen i Jerusalem, Samarien och sedan intill jordens ända.

Vi måste vinna världen för Gud. Hur skall vi kunna göra det? Jo, genom att uppleva denna underbara omskapande och livgivande kraft. Den som upplever ett dop i den Helige Ande blir förvandlad till hela sin varelse. Den som är feg och hjälplös blir modig och stark och kan gå emot fienden och vinna seger.

Vi kan se på Petrus, som tre gånger förnekade sin mästare innan han upplevde andeuppfyllelsen på pingstdagen. Han var människa — svag i sig själv. Men kan du se honom, när han på pingstdagen fått uppleva sitt andedop på Övre salen i Jerusalem? Då predikade han om denne Jesus och förhärligade honom som kom för att frälsa det som var förlorat. Han förkunnade Guds ord så tre tusen blev frälsta samma dag.

Det var inte Petrus som åstadkom detta. Det var den Helige Andes kraft som verkade genom honom, så människorna fick stygn i sina hjärtan och började fråga: "Bröder vad skola vi göra?" Petrus svarade dem: "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi

namn till edra synders förlåtelse, då skolen I såsom gäva undfå den Helige Ande. Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud kallar." (Apg. 2 38—39)

VEM KAN UPPLEVA DENNA KRAFT?

Svaret har vi i Apostlagärningarna 2:38 "Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud kallar". Där finns ingen undantagen. Alla är inberäknade i detta löfte. Detta är Guds underbara rådslut. Alla som vill kan motta denna gåva. Du, som tvivlar på Andens dop läs denna vers i Apg. 2:38 tills du blir viss i ditt hjärta och ta emot den Helige Ande som apostlarna gjorde den första pingstdagen. "Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och begynte tala andra tungomål, eftersom Anden ingav dem att tala." (Apg. 2:4)

Det finns intet annat sätt att uppleva den Helige Ande än att "tala med tungor", som bibeln lär, ty det är tecknet på andeuppfyllelsen. Låt oss som aldrig förr öppna oss för den Helige Ande, ty utan den kan vi inte gå segrande igenom den sista striden. En församling utan Andens kraft är en församling på defensiven, men en församling som dagligen upplever förnyelse i den heliga Ande är en församling på offensiven.

Låt oss vara på offensiven och gå emot nya segrar för Guds rike som aldrig förr!

B. Imsen

Majken aktivt sysselsatt vid diskbaljan på Johannelund.

Majken Larsson från Boden berättar för MR:

"Då började jag leva"

Ett vittnesbörd om frälsning och omvändelse

MAJKEN LARSSON, 19, kommer från en by drygt två mil utanför Boden. År 1970 började hon arbeta i Boden hos en familj. Då började hon följa med en kristen kamrat till pingstkyrkan. Det var hösten 1970.

— Så var det ett möte som var fyllt av helig Ande. Jag ville väl bli frälst, men jag vågade inte gå fram. Min kompis grät och frågade om jag ville bli frälst. Jag satt och tvekade. Men så hörde jag en röst som sa att jag skulle lämna mig åt Jesus i kväll, för det kunde vara sista chansen. Då gick jag fram i alla fall. Mina kristna kamrater bad till Gud för mig.

— Hur kändes det att bli frälst?

— Ja, det var en stor frid som kom. Och det var någon som sa till mig: "nu står ditt namn skrivet i det eviga livets bok". Det kändes så — fantastiskt. Det kändes precis som att nu började jag leva!

Majken blir riktigt andfådd när hon berättar. Kinderna blossar, och ögon strålar. Det märks att den här upplevelsen är väl bevarad i känsla och minne hos Majken.

Snart därefter började Majken en sjukvårdsbiträdeskurs i Kalix. Hon var då ännu inte döpt.

— Jag bad till Gud att han skulle visa mig till en församling så att jag fick döpas. Men det

blev inte av den tiden jag gick i skola i Kalix, jag gick på några möten, men det blev inte så mycket. Jag trivdes inte riktigt där.

— Nå, när du var färdig med kursen i Kalix då?

— Då åkte jag hem och var hemma en månad på sommaren. Jag bad till Gud att han skulle leda mig när jag skulle skaffa jobb. Då upplevde jag så starkt att jag skulle till Stockholm. Annars ville jag egentligen inte dit. När jag var på arbetsförmedlingen hade jag sagt: 'Var som helst, utom Stockholm', för jag hade hört så mycket om buslivet och hur hemskt det är där — eller här, tillägger Majken skrattande.

— Men så fick jag se en annons om en barnsköterskeplats i Stockholm. Det var i en aftontidning som av en händelse kom i mina händer. Jag skrev, och fick svar att jag fått platsen.

— När åkte du då till Stockholm?

— Jag började arbetet i september. Det första jag ville göra när jag kom dit, var att söka rätt på någon församling där jag kunde döpas. Jag hade hört talas om Jesusfolket. En lördag gick jag och sökte efter den lokal där de skulle ha sina möten. Då hörde jag sång på Sergels torg. Det var maranataungdomarna som stod där och sjöng. Jag stannade och tänkte att jag

ville vara tillsammans med dem. Någon kom och pratade med mig och undrade om jag ville följa med till församlingshemmet Johannelund. Det gjorde jag, och dagen efter döptes jag där.

— Du var viss om att du hörde hemma bland oss?

— Ja, jag hade föreställt mig att det skulle bli så som det har blivit. Ett hem som Johannelund.

— Hur går det att vara frälst på arbetsplatsen?

— Det går väldigt bra. Jag har ju talat om att jag är frälst, och kamraterna vågar inte svära när jag är i närheten. Om det händer, så blir dom förlägna. Jag har vittnat för patienter också, men då frågade biträdena mig om jag hade tillåtelse, och sa att så får man inte göra. Det finns ett par andra frälsta flickor där, och de tycker att jag vittnar och går på för mycket. Men tror man så talar man ju. Det faller sig så naturligt.

Majken har från första dagen hon kom till församlingen varit en av de mest aktiva. Än står hon nere i köket och diskar, än är hon ute och säljer tidningar, sjunger och vittnar på torget och kommer med någon ofrälst kamrat till mötena för att kamraten ska få del av livets ord. Majken tror att Jesus kommer snart. Och hon har inrett sitt liv därefter.

NORRLANDS

Eva Ellström, Irene Dahlberg och Ivan Lundberg — tre glada missionärer utanför Maranatalokalen i Skellefteå.

NORRLAND — de långa avståndens land, med hårt klimat, både meteorologiskt och andligt.

NORRLAND — kallt, kargt och stort, men fyllt av människor som behöver frigöras från framför allt religiös trældom, och höra det glada budskapet: "Den som TROR och bliver DÖPT, han skall varda frälst!"

NORRLAND har en skara uthålliga maranatavittnen. Det är i Kiruna, Boden, Luleå, Skellefteå, Norsjö, Umeå, Örnsköldsvik, Sundsvall, m. fl. platser. Stadigt växer församlingarna till. Människor möter Gud till frälsning och förnyelse, nya, unga vittnen går med friska krafter och stor arbetslust in i församlingsarbetet.

Några evangelister från Stockholm har tillsammans med Arne Imsen sista veckan i januari besökt vännerna i Skellefteå, Norsjö och Luleå. Därför är detta reportage koncentrerat kring Skellefteå-bygden. **S t i n a**, själv döpt i Skellefteå, berättar här om situationer och människor hon mötte under besöket.

SKELLEFTEÅ

— ger aldrig upp!

SKELLEFTEÅ är en medelstor stad i norra Västerbotten. Det är en from trakt. Där uppe har Rose-nius-väckelsen satt sina djupa, pietistiska spår, och statskyrkorna är välbesökta av gudfruktiga, gammelmkyrkliga lutheraner.

Men i Skellefteå finns en maranataförsamling. Det är en liten, ståndaktig grupp som arbetar där. Det är ungdomarna i församlingen som går före och inspirerar genom sitt ivriga engagemang både i möten och utanför. De går i husen och står på torg och säljer Midnattsropet, de inbjuder till väckelsemöten och bönenmöten. Varje fredag åker en grupp till Norsjö på utpostmöten.

Som heltidsanställd i församlingen tjänar en ung, glad och inspirerad evangelistsyster; EVA ELLSTRÖM. Hon kommer från den lågkyrkliga väckelserörelse som har dominerande inflytande i hela Västerbotten, nämligen EFS.

Hon gick på deras folkhögskola i Bredbyn, och engagerade sig i ungdomsarbetet.

När hon sedan började gymnasiet i Skellefteå kom hon i kontakt med ungdomar från maranataförsamlingen och började gå på maranatomöten. Guds Ande överbevisade henne om dopets väg, och i februari 1970 döptes hon. Vårterminen 1971 gick hon en sjukvårdskurs. Därefter har hon satsat hela sin tid på att tjäna Gud.

Eva deltog i tältmöteskampanjerna i övre Norrland under sommaren. Hon hjälpte sedan till under några mötesserier i Småland, men har för övrigt arbetat på Norrlandsfältet. Hon sköter om mötesannonseringen och leder oftast mötena med en smittande glädje och trosfriskhet. Dessutom säljer hon Midnattsropet i ur och skur.

Aila Lundkvist och Irene Dahlberg, vilka båda deltog i bibelsko-

lan på Johannelund tillsammans med Eva, har deltidsarbete i staden, men all fritid går till mötesverksamhet och tidningsförsäljning.

Sista veckan i januari åkte vi upp, några bleknosiga stockholmare, till Skellefteå för att andas litet friskare luft, känna på de fria viderna och delta i mötena. *Arne Imsen* var med på veckoslutet och gav en kompakt bibelundervisning åt en tacksam åhörarskara. Ryssvinter härskade utomhus, termometern stod på -30°C , men möte efter möte anlände åhörarna med blåfrusna kinder. När det gavs nutidsorientering i det profetiska ordet, fick ingen köldknäpp hindra läsarna att komma för att lyssna. Efter fem bibelstudier avslutades helgen med ett jubelmöte på söndagskvällen. Stockholmarna skildes från vännerna i Skellefteå med en känsla av ännu starkare samhörighet än tidigare.

FAMILJEN ÖSTEN DAHLBERG

Från första maranatomötet i Skellefteå har den här glada familjen varit helhjärtat engagerade i verksamheten. Hemma hos Dahlbergs har många maranatavittnen fått mat, husrum och gemenskap.

Östen Dahlberg känner maranatavännerna igen både från artiklar i Midnattsropet, som predikant och kassör för evangelistkassan i Norrland.

Längst upp till höger på bilden ser vi Rut-Mari. Hon är nu i Stockholm och hjälper till med utformningen av MR, traktater och övriga tryckalster.

Det rör på sig i NORSJÖ

Såsom före floden . . .

*Såsom det var före floden
hustrur gävos åt män,
så skall det vara på jorden,
när Kristus kommer igen.
Såsom det var före floden
man byggde och ökade ut,
så skall det vara på jorden
när Kristus kommer till slut.
Såsom det var före floden
man levde i penningbegär,
så skall det vara på jorden
när Kristus en gång är här.
Såsom det var före floden,
några trodde på Gud,
så skall det vara på jorden
när Kristus hämtar sin brud.
Såsom det var på jorden
Noa fick bud: Gör klart!
Så är det nu på jorden,
Konungen kommer snart.*

*Manfred Dahlberg
Norsjö*

NORSJÖ är ett samhälle som ligger åtta mil in i landet från Skellefteå räknat. För fyra år sedan började maranataförsamlingen i Skellefteå med utpostmöten där. *Östen Dahlberg* är född och uppväxt i Norsjö. Hans bror, *Amos*, bor fortfarande där tillsammans med sin familj och har hand om hemgården. Hans fru *Sandy*, har oförtrutet och outtröttligt gått med tidningar i gårdarna, inbjudit till möten, bett till Gud för människorna att en maranataväckelse skulle gå över bygden. Många gånger har det verkat hoppfullt. Det är svårt att missionera bland fromma, kyrkliga människor, som är alltför oförvitliga till att behöva evangelium.

Men så började det röra på sig. Somaren 1971 restes för första gången ett maranataält i Norsjö. Människorna där hade en vidskeplig skräck för den farliga maranata-villfarelsen, men det var i alla fall en skara som vågade komma till tältet på ett litet studiebesök. Och besöket hade i allmänhet som resultat att de fortsatte gå på mötena.

Under den vecka vi var i Norrland, hade vi ett möte i Norsjö. En människa jag kom i samtal med har gått genom ett livsöde

som MR:s läsare måste få del av. *EBBA HEDLUND* föddes i Byske utanför Skellefteå. Hon är ingen ungdom längre.

— Det lider mot höst för mig, säger hon litet vemodigt.

— Men du har blivit förnyad, inte sant?

— Ja, halleluja, så härligt det är! Ebba riktigt hoppar till av fröjd där hon sitter på sin stol och berättar sin historia för mig.

På trettioalet blev hon frälst. Hon upplevde nödvändigheten av att döpa sig, och åkte till en pingstförsamling några mil därifrån för att döpas. I Skellefteå var hon med i en liten fri bönegrupp. En ung missionsevangelist brukade vara med. Man kan inte stå med ena foten i världen och den andra i Guds rike, brukade han säga. Man måste in i himlen med *båda* fötterna.

Och ungdomarna i bönegruppen bad och längtade efter Andens uppenbarelse.

— Vi hade det riktigt gott i bönegruppen, berättar Ebba. Hon blev andedöpt under den här tiden.

Ebba fick en hushållerskeplats i Norsjö. Där fann hon inget andligt hem.

— Jag blev "lösfår".

Hon gick på missionsförsam-

STÖD EVANGELISTKASSAN FÖR

Pg. 38 6201-8 (Använd inbetalningskortet)

● Norrlands-EXTRA ●

lingens möten. Där vågade hon inte släppa loss bön och lovsång som de hade gjort i den lilla bönegruppen i Skellefteå.

Hon teg sig igenom bönemötena. När hon gick hem hade hon värk i bröstet. Det kändes som om hon skulle sprängas av instängd tillbedjan. Våndan var obeskrivlig. Tungotalet gick förlorat, eftersom det inte användes. Tiden gick. Ebba talar om dessa år som sin "slöhetstid".

För några månader sedan kom en ung, frimodig evangelist till missionskyrkan och predikade andedop. En känslig sträng rördes i Ebbas inre. En natt när hon låg hemma i sin säng, började hon plötsligt tala i tungor. Hon hade då tigit i trettio år.

Några ungdomar kom vid den tiden hem till Ebba. De sålde Midnattsropet och inbjöd till maranata-möten. Ebba besökte ett möte, och hon kände sig ögonblicken hemma i den fria atmosfären.

— Tänk att dom varit här i Norsjö i fyra år utan att jag har upptäckt dem! utbrister Ebba litet indignerat.

Ebba går ivrigt på alla möten, prisar Gud och släpper loss den lovsång som varit uppdämd i så många år.

— Och i söndags fick jag ett nytt tungotal! Ebba rodnar av förtjusning och berättar.

— Inte visste jag att sådant kunde hända, så jag blev alldeles överraskad.

— Jag prisar Gud så att jag är nästan rädd att människorna ska bli arga på mig. Men så tänker jag att jag tigit så länge, så jag måste få jubla nu!

"Andedopet har gjort oss frimodiga"

SOFI DAHLBERG, 13, Norsjö:

Jag blev frälst den 17 april 1970. Den 14 juni blev jag döpt. Det är härligt att vara frälst, för då får man komma till himlen. Men det är förstas inte bara därför jag är frälst.

I skolan vet alla att jag är frälst. De frågar så mycket, och ibland vet man inte vad man ska svara. Det finns bara en till i klassen som är frälst. Det är filadelfiapastorns pojke, men han talar bara om idrott.

Min religionslärare säger att det som står i bibeln är legender, och vi får inte lära oss om Jesus som i bibeln.

I går kväll fick jag vara med om något härligt. Då blev jag andedöpt. Det kommer nog att göra mig mer frimodig.

KATRIN DAHLBERG, 10, Norsjö:

Den 17 april 1970 blev jag frälst. Den 14 juni döptes jag. I skolan säger fröken att det är så länge sen bibeln skrevs att det inte är säkert att den är sann. Hon säger att Jesus inte har uppstått. Det var lärjungarna som fortsatte då Jesus hade dött.

Skolkamraterna retar mig inte lika mycket nu som de gjorde förr. Det är roligt att gå på möten. På ett bönemöte för ett tag sen blev jag andedöpt. Jag började tala en massa konstiga ord.

DE NORRLAND

medföljer!)

VÅRT FÖRVALTARSKAP

Bibelstudium av

ARNE IMSEN

Del. 2

Gud har uppenbarat Ordets hemligheter för mig på ett fantastiskt sätt och genom studium har Gud avslöjat ting för mig som jag tidigare inte haft en aning om. Det har blivit så klart för mig att det är genom vårt förhållande till Mammon som vårt förhållande till det sannskyldiga goda provas, det avslöjar hur djupt Kristi verk har gått i våra liv. Är vi oansvariga i vår förvaltning av Mammons goda är vi också oansvariga när det gäller det sannskyldiga goda.

"Men han sade till dem: 'I hören till dem som göra sig rättfärdiga inför människorna. Men Gud känner edra hjärtan; ty det som bland människor är högt är en styggelse inför Gud'." (Luk. 16:15)

Vad är det som kommer fram här? Det minsta, Mammons goda, vad som hör en annan till eller förgängliga värden...? Jesus vet precis hur vi var och en handskas med dessa ting och efter vad han vet om vår förvaltning av de materiella sakerna tilldelar han oss andliga gåvor.

Det finns människor som ber om det sannskyldiga goda, de ber om andens gåvor. Men det hör mig till och jag behöver inte bedja om det. Men det är ändå inte säkert att man kan använda det om anden är bunden på något sätt, till exempel av girighet. Då kan gåvan aldrig användas som Gud vill.

Vi tillhör två världar; både den närvarande och den tillkommande, men det gäller för oss att vi är herrar i båda. Vi måste vara herre över materialismen så att vi är frigjorda att använda "det minsta". Jesus har gett oss en mycket märklig probersten som avslöjar om vi är lösta eller fria. *"Och jag säger eder: Skaffen eder vänner medelst den orättrådige Mammons goda, för att de, när detta har tagit slut må taga emot eder i de eviga hyddorna."* (Luk. 16:9)

"Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjåla." (Matt. 6:19)

Vi är alla samlare. Det gäller inte bara de mest aktiva kristna. Det är bara frågan *åt vem* vi samlar och *vilka värden* vi samlar, *på vilket sätt* vi samlar och *vilken tid* och *åt vilket ändamål* vi samlar. Alla har ett efterbrev som är känt åtminstone på jorden, en del har ett som är känt också i himmelen. Det

heter: *"Deras gärningar följer"*. Det är känt i himmelen vad vi har gjort och hur vi har använt både det materiella goda Gud anförtrodde oss att förvalta och den andegåva han givit. Det är givet i ett och samma syfte — att samla skatter i himmelen. I bergspredikan är det frågan om att "skaffa sig vänner..." en vänskap som förblir då det förgängliga har tagit slut.

"och Johanna, hustru till Herodes' fogde Kusas, och Susanna och många andra, som tjänade dem med sina ägodelar." (Luk. 8:3)

Dessa kvinnor tjänade med sina ägodelar.

Vad menar Jesus då han vid ett tillfälle talar om ett glas vatten? Är vi befriade från ansvar bara vi ger ett glas vatten till höger och vänster? Det är inte säkert att vi förfogar över mer än ett glas vatten, men om vi ger det av ett rent och ädelt motiv kommer detta att leda fram till välsignelser. Om det inte skulle bli något resultat av en sådan kärlekshandling så kommer den i alla fall att bokföras i himmelen och den som har gett det kommer att få lön för det.

I det sammanhanget talar Jesus om en profets lön. Att stödja en föraktad, förföljd och kanske också hånad och bespottad profet, det är att ta del av hans lidande och då får man också del av profetens lön.

I andra sammanhang talar Jesus om "jag var sjuk, I besökt mig", "jag var hungrig och I gaven mig att äta". Det är spontana kärlekshandlingar som vi inte ens tänker på, men som är ett uttryck för en inneboende kärlek till människorna. Vi kan aldrig behålla det vi har fått för oss själva men utövar kärleksgärningar utan att vi ens tänker på det.

Vi kan fortsätta. Kvinnan vid offerkistan som gav sin sista skärv. Om vi läser Nya testamentet får vi förklaring till varför Jesus placerade sig vid kistan i templet. Den helige Ande är väldigt intresserad av vårt offerliv. Det går aldrig att lura den helige Ande. Ananias och Safira, vad var det de brast i? Det var ju vid offerkistan bildligt talat. Gå vi vidare ser vi att Paulus sätter offerlivet i relation till Jesu offergärning på Golgata. På samma sätt som Jesus gav sig i döden ska vi ge oss åt honom och åt hans

verk. Jesus gav sig aldrig partiellt, han gav sig helt och fullt. På samma sätt, menar Paulus, ska också vi ge oss fullt.

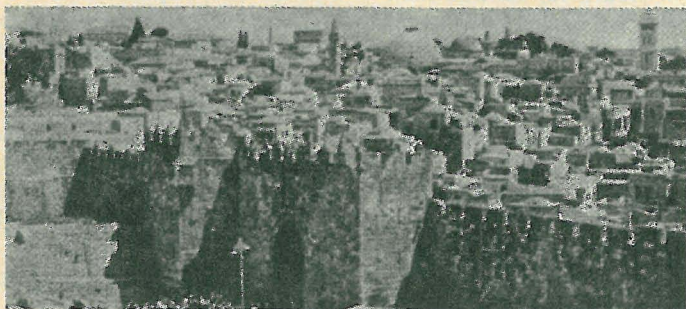
Ingenting hör oss till om vi är lärjungar. Men är vi fariseer hör allt detta jordiska oss till. Bilen, lägenheten, huset... hör inte oss till. Rätt vad det är måste vi lämna alltsammans, vi har bara fått det att förvalta under en period. Det tillhör Mammon och han skall ha det tillbaka. Med bilen, sommarstugan, bankboken eller lägenheten kan vi tillbedja Mammon. Men vi kan också med alltsammans tjäna och betjäna med den orättrådige Mammons goda och ställa alltsammans i Herrens tjänst och skaffa vänner, inte för den här världen, men för den tillkommande.

Vi vill att Gud ska ge oss en del ting som i verkligheten redan tillhör oss, därför att han ha gett den Helige Ande till församlingen. Är vi villiga att låta det som tillhör Mammon och som vi har fått förvalterskapet över komma i Guds tjänst? Inte i Guds tjänst på det sättet att han skulle vara i behov av det. Men vi kan skaffa oss vänner för en evig gemenskap, en som icke faller sönder eller rostar av tidens tand.

Lägenheten som vi har fått att disponera kan bli ett bönehus, en bostad för Herrens vittnen. Våra medel som vi fått antingen genom flitigt arbete eller kanske genom arv tillhör oss inte om vi är lärjungar. Men farisen som älskar religionens utanpåverk honom tillhör det. Om vi älskar sanning i hjärtegrunden då tillhör det närvarande inte oss, då har vi något annat som tillhör oss; det sannskyldiga goda. — *Vad mer är, det sannskyldiga goda, vad som hör eder till, eviga värden.* Det låter ju kolossalt och är verkligen något att satsa på. Vad är det som gör att det sannskyldiga goda inte i större utsträckning är i funktion i församlingarna? Orsaken är att för många är förslavade av materialism och förblindade av denna världen och därför kommer det sannskyldiga goda inte att kunna bryta fram på det sätt som är ämnat.

Vi kan inte tjäna två herrar, sa Jesus. Antingen kommer vi att älska den ene och hata den andre. Vi kan inte tjäna både Gud och Mammon. Vem är det som är vår herre? Vi tillhör två världar, men vi har bara en Gud och han skall vara vår Herre i förvalterskapet av de materiella tingen och i vårt sätt att umgås med den tillkommande världens goda.

ISRAEL

Jerusalem, gamla stan.

Om Jesus dröjer, planerar Midnattsropet våren 1973 en resa till Det Heliga Landet — Israel. Vi ämnar besöka platserna som är omtalade i Bibeln, och göra ett reportage om det land som är profetiskt tidur i världshistorien.

MR vill uppmuntra sina kommissionärer som troget utför en viktig gudstjänst. Den som säljer största antalet tidningar under år 1972 erbjuds en gratisresa till Israel.

Jag vill aktivt delta i Midnattsropets spridande som kommissionär, och har därmed möjlighet att få en resa till Israel våren 1973.

Namn

Adress

Postadress

Tel /

Sänd mig ex per nummer.

MR 5/72

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 BROMMA 12.

Tel 08/80 29 35

Det är alltså bara att börja sälja! Beställ i talong det antal tidningar Du vill börja med, och sätt i gång. Du kommer att upptäcka ett nytt missionsfält.

All skrift som är ingiven av Gud, är ock nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bli fullt färdig, väl skickad till allt gott verk." 2 Tim. 3:16—17.

Det synes, mig veterligen, som om helgelsen och dess plats i det kristna livet för många idag har strandat på det yttre som människan visar upp i och genom sitt sätt att klä sig. Man stirrar sig blind på den alltför korta eller långa kjolen eller det alltför korta eller långa håret o.s.v. Helgelsen menar man är att ha lagom utstyrsel så man ej väcker anstöt. Detta är nu i och för sig inget fel, ty visst finns det gränser här som ej bör överskridas FÖR SAMVETETS SKULL. Men för den skull får man inte glömma den sidan i helgelsen som är långt mera viktig, nämligen den invärtes människans rening. (Matt 23:26).

Här kommer den Helige Ande in i bilden som den suveräne kraften i en kristens liv, och frambringar de mest ädla frukter. Gal. 5:22—23 räknar upp dessa för oss, med kärleken på första plats, vilket 1 Kor. 13:13 ytterligare bekräftar. Sedan följer glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod och återhållsamhet.

Du min käre vän, som läser detta, hur har DU det ställt i DITT hjärta? Äger du Guds kärlek utgjuten däri? Följer dess frukter i spåren av din vandring genom livet? Försök se lite längre än till det yttre, ja försök att se in i ditt eget hjärta, kanske kommer du att se brister som Gud i kärlek långt hellre vill hela genom sin Helige Ande, än att i första hand släppa ner fällan på din nästas kjol eller klippa bort litet av din nästas hår. Rannsaka dig själv inför Ordet och Anden. Vandrar du i kärlek och frid, så mycket som på dig beror? Älskar du din nästa, eller förtalar du henne? Välsignar du, dem som förföljer dig och beder du för dem? Eller vredgas du och ger tillbaka med samma mynt? Bär du allttjämt agg i ditt hjärta till någon

FÖR-

MANINGENS MÅL

Av
DAN
BERTLIN

som gjort dig ont? Hur är det med ditt liv i Kristus Jesus?

Jag tror, och är i Herren viss om, att den som får uppleva frälsning och rening i Lammets blod, och genom dopet i vatten begraver den gamla människan med dess natur för att uppstå till ett nytt väsende i liv med Jesus Kristus och såsom gåva mottar den Helige Ande, upplever en förvandling, först och främst till sin inre människa, varifrån sedan allteftersom hon tillväxer i Herren, andens frukter stilla växer fram. Prisat vare Herrens namn. Då blir också den yttre fasaden helgad som en naturlig följd för den pånyttfödde därast hon förbliver i vinträdet Jesus. (Joh. 15:5) och förbliver under Andens inflytande och i ORDET. Jesus säger i sin bön till Fadern i Joh. 17:17 "*Helga dem i sanningen ditt ORD är sanning*". Men vi får inte bli så "andliga" att vi lämnar alltsammans åt Gud och själva lägger armarna i kors och tänker: Gud klarar sig själv. Den som har läst sin bibel vet vad Herren vill med församlingen och dess olika ämbeten, där undervisningen har sin stora plats. Män och kvinnor utrustade för sin kallelse ger den växande församlingen dess rätta kost. Det finns rum för bestraffning, tillrättavisning och förmaning med undervisning i ALLA STYCKEN. (2 Tim. 4:2). Men här

vill jag särskilt poängtera vad Paulus skriver i sitt första brev till Timotius det första kapitlet och den femte versen: "Och FÖRMANINGENS ÄNDAMÅL ÄR KÄRLEK AV ETT RENT HJÄRTA OCH AV ETT GOTT SAMVETE OCH AV EN OSKRYMTAD TRO". Många har tyvärr genom sina kärlekslösa förmaningar rivit sönder istället för att hela och hjälpa. Detta har kanske skett därför att de som verkligen är istånd att förmana dragit sig undan.

Må Herren få sin väg med oss alla i denna sista tid, på ett sådant sätt att vi var och en, kommer in i den uppgift som Herren ämnat för oss, och sedan verkligen sköter den med den kraft som är avmätt för var särskild dels uppgift. (Ef. 4:16). "*Och vi hava olika gåvor alltefter den nåd som har blivit oss given. Har någon profetians gåva, så bruke han den efter måttet av sin tro; har någon fått en tjänst, så akte han på den tjänsten; är någon satt till lärare, så akte han på sitt lärarkall.; är någon satt till att förmana, så akte han på sin plikt att förmana. Den som delar ut gåvor han göra det med gott hjärta; den som är satt till föreståndare, han vare det med nit; den som övar barmhärtighet han göra det med glädje.*" (Rom. 12:6—8)

— Mitt alternativ till värnplikt är en grundläggande utbildning i aktiviteter som syftar till att mildra eller lindra ett krigs konsekvenser, skriver sign. A D med anledning av Gustaf Jillkers artikel "Värnplikt" i nummer 2 av MR.

— Totalvägran innebär att förvägra sin medmänniska hennes mest elementära rätt till hjälp i nödens stund, menar A D.

Mitt alternativ till värnplikt är en grundläggande utbildning i aktiviteter som syftar till att mildra eller lindra ett krigs konsekvenser. Detta kan ske i form av sjukvård bland civila eller vid fronten där man kan hjälpa och hela både våra egna och s. k. fiender. Andra sysslor kan även komma ifråga.

Jag är överens med Jillker i hans framställning av bibelns inställning till de mord och massmord som ett krig innebär. Vi an-

trygghet etc. De lagar som reglerar allt detta säger även att varje man ska erhålla grundutbildning i militärtjänst. Våra kristna föräldrar och förfäder har även gjort det möjligt för oss att få fullgöra denna tid i s. k. vapenfri tjänst. Denna möjlighet borde absolut vidgas i enlighet med mitt alternativ ovan.

Om nu mitt alternativ skulle få till följd att någon man frigjordes till fronttjänst, så får ansvaret om

Alternativ till totalvägran:

MILDRA KRIGETS KONSEKVENSER

MR:s medarbetare Gustaf Jillker har nu för andra gången skrivit i vår tidning angående värnpliktsvägran. Han har båda gångerna propagerat för en totalvägran som enda verkligt kristna alternativ. Flera bröder har anammat denna styrning och så att säga gått i fängelse för sin tros skull.

Då jag vet att flera står i begrepp att göra samma sak anser jag det vara min plikt att redovisa en helt annan uppfattning som jag tror delas av merparten inom maranataväckelsen.

Som alla känner till är frågan om värnplikt, vapenvägran eller totalvägran inom våra led något den enskilde individen själv bestämmer. Därför har jag ingen ambition att förstora detta problem eller göra det till en stridsfråga.

Vi är alla överens om att krig är en fruktansvärd handling som den frälste inte kan deltaga aktivt i. Han bör således vägra vapen och annan aktiv krigstjänst. Detta anser vi trots att vi samtidigt måste erkänna att krig i vårt sekel varit en absolut nödvändig handling.

ser att den frälste inte ska döda sina medmänniskor vare sig hon är röd eller blå. J. säger i sin sista artikel att frågan ligger mycket djupt för den frälste. "Världen har valt sin väg och utvecklingen går inte mot harmoni och fred utan tvärtom. Människan måste låta sig frälsas ut ur denna världen och bryta *mot hela dess mångfald av idéer.*"

Vad avses manne med "ut ur världen" o s v. Står inte vi frälsta i världen utan att vara av världen. Jag upplever inte barnskapet som någon sorts samtidig tillvarjepisasocialitet. Vidare sägs att "allt våldstänkande står i den skarpaste kontrast till Guds ord". Det finns fortfarande en del synder och brott som bestraffas i det här landet, men detta sker inte utan ett visst våld och brutalitet, och passar väl följaktligen heller inte in i J:s schema.

Som medborgare i Sverige betalar vi vår skatt, som Jesus rekommenderat, och upplever vårt samhälles goda i form av relativ frihet, ekonomisk trygghet, rätts-

vapentjänst eller inte vila på honom. Vi behöver inte känna oss tyngda av att vi inte binder var sin vapenför i icke vapentjänst. Totalvägrarnas samvete måste ha enorma dimensioner. Jag måste erkänna att jag skräms av deras fanatism i en fråga de motiverar så bräckligt.

Jesus säger med tanke på sabbaten: "Vilketdera är lovligt: att göra vad gott är eller att göra vad ont är, att *rädda någons liv* eller att döda."

Totalvägran innebär att förvägra sin medmänniska hennes mest elementära rätt till kärlek och hjälp från vår sida, en vägran att räcka en hjälpende hand i nödens stund. Jag är rädd att Jillkers alternativ mera knyter an till andra alternativet i det citerade bibelordet.

Vilken blir nu totalvägrarens lott vid ett eventuellt krig? I fredstid har han belastat kriminalvården och frigjort en man för ytterligare våld och brott. I krig kan man bara spekulera över hans öde.

forts. sid. 16

Guds ljus

2 Kor. 4:3—6

Gudsbehovet är universellt. Vi kan ta ett exempel bland många, som belyser detta.

En missionär i Namava Dehma, landet i sydvästra Afrika, berättade att han hållit ett möte långt borta i en by, och när han talade föll ett hårstrå från honom ned på hans krage. En inföding var strax framme och nappade åt sig hårstrået. Han kom till samma by en tid senare, och han kom då att fråga efter hårstrået. Han blev visad till en hydda, och där fann han hårstrået, som blivit en avgud, infattad i guld och elfeben.

I Athen fanns många altaren på Paulus tid. Så är det än i dag. Man offrar till främmande gudar. Många "stjärnor" dyrkas.

Den sanne guden ger ljus. "Gud är ljus, och intet mörker finnes i honom", i Joh. 1:5.

Han är naturljusens fader. Han sade en gång: *Varde ljus!* Och det blev ljus. Innan dess var det mörker över djupen. Hans "varde" strödde himlen med stjärnor.

Framför allt ger Gud dock hjärteljus. Det finns många mörka hjärtedjup. Det finns också världar i vardande, där ljus håller på att gå upp. Mångas lyckliga erfarenhet är i dag att *"han har låtit ljus gå upp i våra hjärtan"*. I Ef. 5:8 läser vi: *"I voren fordom mörker, men nu ären I ljus, vanderen då såsom ljusets barn"*. En personlig erfarenhet är religionens kärna. Den kan vara lika påtaglig som solens värme.

Gud skapar ljusa hjärtan genom Kristus, Guds avbild. Guds härlighet strålar från Kristus. Moses var med Gud på Sinais berg, och hans ansikte blev strålande. Men

det var ett försvinnande sken. Kristus lyser genom tidsåldrarna. Han är "den klara morgonstjärnan", Upp. 22:16.

Från evangelium utgår ett sken, och det brytes där som i ett prisma. Vi ser salighetens, helighetens, kärlekens, rättfärdighetens, hoppets och trons färgskiftningar.

Vi blir själva ljusbärare. "I ären världens ljus", säger Jesus i bergspredikan. Fastän vi bär denna skatt i lerkärl, enl. 2 Kor. 4:7, för att vi ej skall berömma oss, såsom komme den från oss.

Det finns väldiga hinder för Guds ljus. Denna tidsålders gud, världens furste, den ogudaktiga världens härskare, satan, står emot. Vi kan ej förbise att det finns en ond andemakt, fastän många vill förneka det. Jesus sade under sin sista tid här i sin jordiska tillvaro: *"Mörkets furste kommer, men i mig finnes intet som hör honom till"*.

Jaget, guldet, äran, nöjena, fördomar och synd förblindar sinna. Det är lätt att springa bort från Gud och, som Adam, gömma sig då Gud kommer. Cereemoniväsende och modern uppfattning om bibeln, skymmer evangelii glans. Men hindren kan också bli till godo för Guds verk.

Då församlingen i Jerusalem fick motstånd och satan gick emot den, tvingades lärjungarna åt olika håll, och evangelium spriddes dess mera. Det onda kan få oss att mera klänga oss fast vid Kristus, och kan så föra oss närmare vår heliga förebild. Vid Jesu försoningsdöd fick det onda tjäna Guds syften.

Nils Bergström

Skallersta

Kanske anses han utgöra en säkerhetsrisk och placeras i något tvångsarbetsläger. Hoppas han slipper. Hans möjligheter att verka för Gud får dock inte anses som särskilt stora. Folk kommer knappast att lyssna till någon som förvägrat deras söner ett förband, en flaska blod, en hand att hålla i, en möjlighet att i sista stund finna vägen till Gud. Vi önskar inte kriget, men vi har ansvar för våra medmänniskor, både vän och fiende. Bibeln dömer inte ett samhällsansvar i det godas tjänst som ger mycket rika möjligheter att visa på honom som har både dött och uppstått.

Jag är vidare absolut övertygad om att korsets dårskap inte behöver någon som helst förstärkning. Detta blir dock ovillkorligen följdan av totalvägrarens brist på logik.

Det kommer troligen ganska snart lagar och förordningar, som gör det tvingande nödvändigt att sätta vår tro och Guds ord framför Palme och hans paragrafer. Ett välmotiverat och logiskt martyrium.

A. D.

Box 62

Vartofta

Läs om 1500-talets vapenvägrare i

"DEN TREDJE REFORMATIONEN"

Lärorik — Fantastisk

Pris 34:50+moms

Beställ från:

MR:s BOKFÖRLAG

Box 1236

161 12 Bromma

Tel. 08/80 29 35

PROV- PRENUMERERA PÅ MIDNATTSROPET

5 nummer för 5 kronor

Fem kronor är inte mycket, och räcker inte till så mycket; en kopp kaffe med nåt till... eller frukt, ett par tvålar, rakvatten eller en flaska hårspray. Ja, du vet själv hur lätt de försvinner.

Men ibland räcker fem kronor till överraskande mycket. Som exempelvis nu, då Midnattsropet kommer med detta reklambjudande. Du får hela fem nummer av Midnattsropet till Dig var fjortonde dag 2 1/2 månad framåt.

Passa på tillfället, provprenumerera idag för Dig själv och kanske också för någon i Din omgivning.

☐ önskar provprenumerera på Midnattsropet för 5 kr. Är ej tidigare prenumerant.

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:/.....

MIDNATTSROPET BOX 1236
161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

BOK- PAKET

Böcker till ett värde av
80 kr

säljes under februari—mars för
25 kr
(inkl. moms)

Paketet innehåller
12 böcker
Bl. a. följande:

- JOBS GUD av Aril Edvardsen
- NARKOMANENS HELVETE OCH VÄGEN DÄRUR av Keith Bill
- ETT ARBETE SOM BÄR FRUKT av Oswald J. Smith

Sänd mig mot postförskott
.....bokpaket à 25:— inkl. moms.

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:

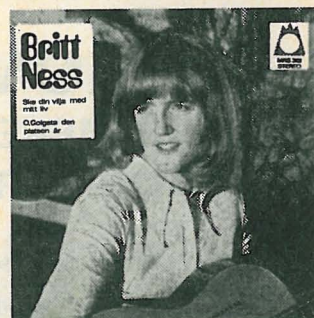
MR:s Bokförlag AB
Box: 1236
161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

MRE 1102
VEM ÄR JESUS/EJ JAG RÄDS/DET
FOLJER EN MORGON/I EGYPTENS
MÖRKER.

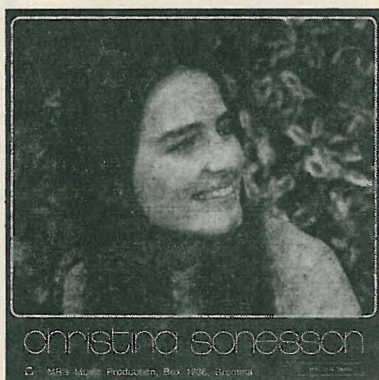

MRE 1101
JAG DRÖMDE ATT TIMMEN VAR
INNE/VI RESER HEM/JAG VET ATT
JESUS LEVER/NÄR JAG VÄL HAR
FULLBORDAT MITT LOPP.

MRS 3101
SKE DIN VILJA MED MITT LIV/O,
GOLGATA DEN PLATSEN ÄR

DEBUTÅRETS SKIVOR FRÅN

MRL 2102
PILGRIMMENS LÄNGTAN (text o.
mel. Christina Sonesson), MEN OM
DU KOM JUST NU/KOMMEN TILL
MIG/I GLANS OCH I ÅRA/OM JAG
ÄGDE ALLT/O RENA MITT HJÄRTA/
SE DET VÄLLER FRAM EN FLOD/
/EN GANG JAG LEVDE UTAN FRID
(Sebastian F. Magalhães), NÄR
MORGONEN KOMMER/JAG KAN
ALDRIG GLÖMMA/DEN MANNEN
JESUS, samt EJ JAG RÄDS.

MR

MR:s MUSIKPRODUKTION
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35

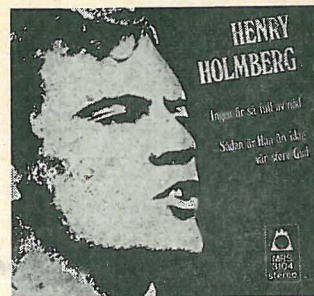
MRL 2101
GUDS FOLK ÄR PÅ RESA/DET
DET SKALL KOMMA EN DAG/VI
RESER HEM/NU JAG FUNNIT/ALLT
JAG BEHOVER
Predikan, solo, duett, strängmusik-
sång. LÅGPRIS.

MRS 3102
HVLKEN DAG DET BLIR och JEG
ER FRI, LYKKELIG.

MRS 3103
JAG LEVER IDAG/ALL MIN SYND
JESUS TOG

MRS 3104
INGEN ÄR SÅ FULL AV NAD/SA-
DAN ÄR HAN ÄN IDAG.

DEN BOTFÄRDIGES BÖN

Gud, var mig nådig efter din godhet,
utplåna mina överträdelser efter din stora barm-
härthet.

TVå mig väl från min missgärning, och rena mig
från min synd.

Ty jag känner mina överträdelser, och min synd
är alltid inför mig.

Mot dig allena har jag syndat och gjort vad ont
är i dina ögon;
på det att du må finnas rättfärdig i dina ord
och rättvis i dina domar.

Se, i synd är jag född, och i synd har min
moder avlat mig.
Du har ju behag till sanning i hjärtegrunden;
så lär mig då vishet i mitt innersta.

Skära mig med isop, så att jag varder ren;
två mig, så att jag bliver vitare än snö.
Låt mig förnimma fröjd och glädje,
låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
Vänd bort ditt ansikte från mina synder,
och utplåna alla mina missgärningar.

Skapa i mig Gud, ett rent hjärta,
och giv mig på nytt en frimodig ande.

Förkasta mig icke från ditt ansikte,
och tag icke din helige Ande ifrån mig.

Låt mig åter få fröjdas över din frälsning,
och uppehåll mig med villighetens ande.
Då skall jag lära överträdarna dina vägar,
och syndarna skola omvända sig till dig.

Rädda mig undan blodstider, Gud, du min
frälsnings Gud,
så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
Herre, upplåt mina läppar, så att min mun
kan förkunna ditt lov.

Ty du har icke behag till offer, eljest skulle
jag giva dig sådana;
till brännoffer har du icke lust.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande;
ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du,
Gud, icke förakta.

Gör väl mot Sion i din nåd, bygg upp
Jerusalems murar.
Då skall du undfå rätta offer, som behaga dig,
brännoffer och heloffer; då skall man offra
tjurar på ditt altare.

Arne Imsen talar i

MARKARYD — SÖLVESBORG — HALMSTAD

16—19 mars (OBS! Nytt datum)

Torsd. kl. 19.30 Sparbankslokalen, Markaryd.

Fred. och lörd. kl. 19.30 IOGT-lokalen, Sölvesborg.

Sönd. kl. 15.00 och 19.00 Folkets Hus, Halmstad.

GUD VILL VÄCKELSE!

Maranataförsamlingarna i Markaryd och Sölvesborg.

VÄLKOMMEN!

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Missionsv.
24, 161 35 Bromma

FRÄMLINGSKAP

*"Lev då ert liv i helig fruktan för honom under
er tid i detta främmande land." 1 Petr. 1:17*

*"Mina älskade! Jag förmanar er som utlänningar
vilka lever i ett främmande land . . ." 1 Petr. 2:11*

Utlänningar i ett främmande land kallade Petrus
de kristna. Trosvittnen från det gamla förbundets
tid bekände att de var främlingar och pilgrimer
på jorden. Deras längtan stod till ett bättre land,
till det himmelska. (Hebr. 11: 13—16)

Att leva som utlänning i ett främmande land
kan vara svårt. Främlingskapets stämpel är inte
lätt att bära. Utstött ibland, accepterad ibland,
men sällan förstådd. Man försöker kompromissa
och ta efter språk och sedvänjor. Till sist är olik-
heterna borta och man är assimilerad med landets
befolkning.

För varje levande kristen är denna synd-
besmittade jord främmande territorium. Vi är
utlänningar och pilgrimer. Den dag vi föddes
på nytt fick vi ett nytt hemland. Vi blev med-
borgare i det nya Jerusalem. Det är vårt mål och
dit står vår längtan. Vår rätte härskare är Jesus
Kristus och vi lyder under himmelska lagar.
I konfliktsituationer gäller alltid: "Man måste lyda
Gud mer än människor".

Men att leva som pilgrim är svårt och vi möter
många frestelser. Mycket lockar oss och vill
binda vårt hjärta vid det jordiska. Materialism,
statusjakt och karriärlystnad, banden är många.
Det är lättare att samla skatter på jorden
än i himlen. Vi engagerar oss för att nå inom-

världsliga mål. En del ger tid och kraft i politiskt
eller ideellt arbete. Man har inte förstått att den
himmelska synen inte kan förverkligas på det
sättet. Så blir man bunden och berövad sin kraft.

Det finns en gräns för varje kristen som inte får
överskridas. Vi ska inte ta efter det främmande
landets levnadssätt. Det gäller inte bara yttre
beteenden. Det avgörande är vilken andemakt som
behärskar vårt hjärta. "Men vi har inte fått världens
ande utan den ande som kommer från Gud."

1 Kor. 2:12

Det gäller att välja! "Vänskap med världen är
fiendskap mot Gud." Vill vi acceptera främling-
skapets avigsidor och bära hån och förakt?
Vill du gå ut från en ljum och världstillvänd
religiös massa? Vi har en stor uppgift som himmel-
rikets ambassadörer. Som gäster och pilgrimer
ska vi vittna om det som är bestående. Det går
inte att slå sig till ro i världen och samtidigt
bekänna en kristen tro. "Ingen kan tjäna två
herrar." Antingen tillhör vi Jesus eller så tillhör vi
denna världens furste. Vi måste leva i världen
men vi är inte av världen. Här hör vi inte hemma!
*"Men vi är medborgare i himlen, och från himlen
väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare."*

Fil. 3:20

*"Därför är vår blick inte vänd till de synliga tingen,
den är inriktad på de osynliga, ty de synliga tingen
varar endast en liten tid, men de osynliga varar
i evighet."* 2 Kor. 4:18

Essie Lundh